

TALEPLERİMİZ

Başta insanca yaşayacak ücret talebimiz olmak üzere, eğitim emekçilerinin bugüne kadar yaşadığı ekonomik mağduriyetler giderilmeli, son 11 yıl içinde satın alım gücümüzdeki azalmayı telafi eden adaletli bir ücret artışı sağlanmalıdır.

Eğitimde esnek, kuralsız ve angarya çalışma uygulamalarına son verilmeli, performans değerlendirme ve rotasyon uygulamalarından tamamen vazgeçilmelidir.

Ek ödemelerin tamamı temel ücrete ve emekliliğe yansıtılmalı, vergi dilimi uygulaması sabitlenerek ücretlerde yaşanan erimenin önüne geçilmelidir.

Ek ders ücretleri günün şartlarına uygun bir şekilde yeniden düzenlenmelidir.

Eğitim-öğretim yılı başında öğretmenlere yapılan eğitim-öğretime hazırlık ödeneği, her dönem başında olmak üzere yılda iki kez olmalı ve bütün eğitim ve bilim emekçilerinin yararlanması sağlanmalıdır.

Hizmetli ve memurlara özel hizmet tazminatı ödenmelidir.

Kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşme hakkı önündeki engeller kaldırılmalı, demokratik ve özgür bir toplu sözleşme düzeni yaratılması sağlanmalıdır.

EĞİTİM SEN
eğitim ve bilim emekçileri sendikası

Willy Brandt Sokak No:13 Çankaya / Ankara

Tel: 0 312 439 01 14 Fax: 0 312 439 01 18

www.egitimsen.org.tr - e-mail: bilgi@egitimsen.org.tr

Eğitim Sen Bülteni Ekidir (Ekim 2013)

MESLEK ONURUMUZ ve HAKLARIMIZ için

zorunlu din dersleri kaldırılmalı!
gerici, ırkçı, cins ayrımcı eğitime hayır!

ayrımcılığa ve dayatmalara son verilsin!
özgür bilim, özerk üniversite istiyoruz.

norm kadro sürgünleri son bulsun!
baskı, soruşturma, sürgünlere son verilsin!

angarya çalışmaya son verilsin!
kadrolu, güvenceli çalışma ve insanca yaşanacak ücret istiyoruz.

4+4+4'e hayır!
laik, bilimsel, anadilinde eğitim istiyoruz.

ek ders ücreti en az 15 tl olsun ve emekliliğe yansıtılsın!

ÖĞRETMEN HAYATI DEĞİŞTİRİR!

23 KASIM'da ANKARA'dayız

EĞİTİM SEN

NİTELİKLİ EĞİTİM İÇİN NİTELİKLİ ÖĞRETMEN!

Öğretmenlik mesleği açısından, uluslararası anlamda kutlanan gün 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü olmasına karşın, 12 Eylül sonrasında ilan edilen "24 Kasım Öğretmenler Günü" bugüne kadar öğretmenlerin en temel sorunlarının bile gündeme gelmediği "resmi bir gün" olarak görüldü.

12 Eylül cuntasının bir ürünü olan "24 Kasım Öğretmenler Günü"nü, aynı zamanda, 12 Eylül zihniyetinin nasıl bir öğretmen istediğinin simgeleştiği bir gün olduğu asla unutulmamalı. Bu nedenle Eğitim Sen için 24 Kasım'ı kabul etmek demek; 12 Eylül rejimini, uygulamalarını ve düşüncesini benimsemek, TÖB-DER'in kapatılmasını ve binlerce öğretmenin mağdur edilmesini onaylamak, 12 Eylül zihniyetinin yaratmak istediği "itaatkâr" öğretmen profilini kabul etmek anlamına gelmektedir.

Eğitim Sen, belirttiğimiz nedenlerle öğretmenler günü olarak, 12 Eylül zihniyetinin ürünü olan 24 Kasım'ı değil, dünya öğretmenlerinin evrensel günü olan 5 Ekim'i kabul ediyor. Her yıl 5 Ekim tarihi, eğitim emekçilerinin uluslararası dayanışma ve mücadele günü olarak dünyanın her yerinde olduğu gibi Türkiye'de de Eğitim Sen tarafından kutlanıyor. Eğitim Enternasyoneli'nin (EI) "Eğitim için Birleşin!" kampanyası tüm dünyada sürdürülüyor.

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü, her fırsatta 12 Eylül ve darbelerle hesaplaştığını iddia eden AKP'nin ve yandaş sendikaların halen görmezden geldiği bir gün olmayı sürdürüyor. Çünkü geçmişte iktidarı elinde tutan hükümetlerin, 11 yıldır iktidarda olan AKP'nin öğretmenlik mesleğinin taşıması gerektiği nitelikleri, iş yükünü, aldığı ücreti ve eğitim hizmetinin niteliğini en azından OECD ülkeleri düzeyine taşımak gibi bir hedefleri bulunmuyor.

AKP hükümeti eğitimde 4+4+4 dayatmasıyla zaten sorunlu olan eğitim sisteminde büyük bir alt-üst oluş yaratmışken, şimdi de iş güvencemizi kaldırmanın ve bizleri göstereceğimiz bireysel performansla göre çalıştırmanın hesaplarını yapıyor. Öğretmenlerin, okul idarecilerinin ve hizmetlilerin daha fazla çalışabilmelerinin önünü açmak, birbiriyle rekabet eder hale getirmek ve çalışmalarının her aşamasında denetlenmelerini sağlamak amacıyla gündeme getirilen eğitimde performans değerlendirme uygulamaları, tüm itirazlarımızı rağmen hayata geçiriliyor.

Eğitim Sen; sadece öğretmenlerin değil, kötü ve sağlıksız koşullarda çalışan, hakları gasp edilen, sürgünlere ve soruşturmalara maruz kalan eğitim emekçilerinin, parasız eğitim ve demokratik üniversite istediği için tutuklanan, eğitime erişemeyen milyonlarca çocuk ve gencimizin, onların ailelerinin taleplerinin bugüne kadar olduğu gibi, bugünden sonra da takipçisi olmayı sürdüreceğine söz veriyor. Tüm eğitim ve bilim emekçilerini kamusal, bilimsel, laik ve anadilinde eğitim hakkı için Eğitim Sen çatısı altında örgütlenmeye ve birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

MERKEZ YÜRÜTME KURULU

SORUNLARIMIZ GİDEREK ARTIYOR

- Türkiye'de çalışan öğretmenler, OECD ülkeleri içinde en çok çalışan, en düşük maaş alan öğretmenler arasındadır.
- Öğretmenlerin yüzde 80'i geçinebilmek için ek iş yapmak zorunda bırakılmıştır.
- Öğretmenler, sık sık değişen eğitim politikaları nedeniyle siyasi iktidarın ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın elinde adeta oyuncak haline getirilmiştir.
- 4+4+4 üzerinden okulların ayrılması ile birlikte 30 bine yakını sınıf öğretmeni, toplam 70 bin öğretmen norm fazlası durumuna düşürülmüş, zorla alan değişikliğine ve sürgüne tabii tutulmuş, norm fazlası sorunu ve özür grubu atamalarında yaşanan diğer sorunlar nedeniyle öğretmenlerin aile düzeni parçalanmıştır.
- 4+4+4 düzenlemesi sonrasında çok sayıda öğretmen, alan değiştirerek yabancısı olduğu alanlarda görev yapmak zorunda bırakılmıştır.
- Kalabalık sınıflar, okulöncesi çağdaki çocukların zorla ilkokula kayıt edilmesi gibi sorunlar eğitimi ve öğretmenlerin mesleklerini sağlıklı bir şekilde yapmalarını engellemektedir.
- Öğretmen açıkları sorununa kalıcı çözümler üretilmeyerek 200 bini aşkın işsiz öğretmenin ataması yapılmamış, bugüne kadar 36 işsiz öğretmen intihar etmiştir.
- Eğitimde benimsenen esnek çalışma uygulamaları aynı işi yapan farklı statülerde öğretmen istihdamını gündeme getirmiş, kariyer basamakları ve performans değerlendirme uygulamaları eğitim emekçilerini birbirine rakip haline getirmiştir.
- Eğitime bütçeden yeterli pay ayrılmaması nedeniyle öğretmenler öğrencilerden çeşitli adlar altında para toplamaya zorlanan birer "tahsildar" durumuna düşürülmüştür.
- Öğretmenlerin büyük bölümünde angarya çalışma ve iş yükü artışına paralel olarak meslek hastalıklarında artış yaşanmakta, ADEY, RİDEF, RİTA, Aile Öğretmenliği gibi projelerle eğitim emekçileri angarya çalışmaya zorlanmaktadır.
- Demokratik haklarını kullandıkları ve sendikal çalışmalara katıldıkları için her yıl çok sayıda öğretmen soruşturma geçirmekte, sürgün ve cezalarla karşı karşıya kalmaktadır. Son olarak Gezi direnişi bahanesiyle yüzlerce Eğitim Sen üyesine soruşturma açılmış ve bazıları hakkında sürgün cezaları verilmiştir.
- Hizmetli ve memurların yıllardır yaşadığı ekonomik ve özlük sorunlarının çözümü için somut adımlar atılmalıdır.

MESLEĞİMİZ İTİBARSIZLAŞTIRILDI, MESLEK ONURUMUZ ZEDELENDİ

Eğitim ve bilim emekçileri; Türkiye'nin en ücra köşelerinde, her türlü olumsuz koşullarla mücadele ederek görevlerini yerine getirmeye çalışıyor. Yaşamın olduğu her yerde eğitim emekçilerini görmek mümkün. Eğitim emekçilerinin büyük fedakârlıklara katlanarak çalışırken yaşadığı zorluklar ortadayken, yaşam koşulları ve mesleki saygınlıkları giderek kötüleşiyor. Eğitim emekçilerinin ekonomik ve sosyal sorunlarına ek olarak mesleki saygınlıklarında ciddi gerilemeler yaşandı.

AKP 2002 seçim bildirgesinde "Öğretmenlik mesleğinin toplumda hak ettiği itibarı yakalayabilmesi için öğretmenlerin nitelikleri artırılacak, buna paralel olarak özlük hakları ve çalışma şartları iyileştirilecektir" demesine karşın, 11 yıllık AKP iktidarında öğretmenlik mesleğinin birkalim toplumda hak ettiği itibarı yakalamasını, öğretmenler tarihin hiçbir döneminde AKP iktidarı döneminde olduğu kadar büyük bir itibar kaybına uğramadı.

Göreve gelen her bakan ve Başbakan, fırsat buldukça öğretmenlerin az çalıştığı, uzun tatil yaptığı gibi "yalanlardan" bahsederken, her fırsatta öğretmenlik mesleğini "itibarsızlaştırmaktan", öğretmenleri ve öğretmenlik mesleğini "aşağılamaktan" geri durmadılar.

Türkiye'de eğitim sisteminin yıllardır çözülmeden sorunları, öğretmenleri ve diğer eğitim emekçilerini, diğer ülkelerdeki meslektaşlarına göre çok daha fazla olumsuz etkilemeyi sürdürüyor. Türkiye'de öğretmenlerin yıllardır karşı karşıya oldukları güçlükler, hangi şartlarda çalışmak zorunda oldukları bilinmesine rağmen sorunlarına kalıcı çözümler üretmek için somut adımlar atılmıyor.

Öğretmenlik mesleği; öğretmenin insanın yetişmesine katkıda bulunmayı gerektirdiğinden, farklı toplumsal ve kültürel özelliklere sahip öğrencilerin katılımını ve benlik saygısını dikkate alan bir anlayış oluşturacak biçimde düzenlenmedikçe mesleki saygınlığının gerçekleşmesi mümkün görünmüyor.

Öğretmenlik eğitimi, mesleki güvenceye dayanmamasından kaynaklı olarak, yıllar içinde eğitim sürecine yoğunlaşmayan bir mezunlar fazlası doğuruyor. Bu tür yaklaşımların öğretmen eğitiminden uzaklaştırılması gerekirken, AKP hükümetinin geçtiğimiz 11 yıl içinde bu durumun tam tersi uygulamalar içine girmesi sonucunda bugün çalışan ve işsiz olan öğretmen sayısının artmasına paralel olarak, öğretmenlik mesleğinin itibarı bilinçli olarak düşürüldü.

ÖĞRETMENLER MUTSUZ, BORÇLU ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ İTİBARSIZLAŞTIRILYOR

ÖĞRETMENLERİN SATIN ALIM GÜCÜ SÜREKLİ DÜŞÜYOR

Geçtiğimiz 11 yıl içinde eğitim ve bilim emekçilerinin aldıkları maaşlar, rakamsal olarak artmış gibi görünse de insanca yaşam seviyesinin yanına bile yaklaşamadı. Eğitim emekçilerinin üçte ikisi insan onuruna yaraşır bir yaşam sürdürebilmek için ek işler yapmak zorunda bırakıldı.

Eğitim emekçilerinin ücretlerinde yaşanan gerilemeyi en somut ifade etmenin yolu; öğretmenlerin ve diğer bazı meslek gruplarının 11 yıl önceki maaşları ile bugün aldıkları maaşları karşılaştırmak. 2002 yılında en düşük memur maaşı 293 TL, polis memuru maaşı 591 TL, uzman doktor maaşı, 810 TL, avukat maaşı 780 TL iken öğretmen maaşı 562 TL'ydı. Aradan geçen 11 yıl içinde hemen hemen bütün meslek gruplarının temel ücretlerinde gerçekleşen artış, eğitim emekçilerinin maaşlarındaki artıştan daha fazla oldu ve yüz binlerce eğitim emekçisinin satın alım gücü fiilen düşürüldü.

Kasım 2013 itibarıyla aile yardımı ve diğer ek ödemeler hariç, en düşük memur maaşı (14/2 hizmetli) 1570 TL, polis memuru maaşı (8/1) 2.582 TL, uzman doktor maaşı (1/4) 3.841 TL, avukat maaşı (1/4) 3.799 TL iken en düşük öğretmen maaşı (9/0) 1.879 TL, en yüksek öğretmen maaşı (1/4) 2.211 TL.

AKP'nin iktidarda olduğu 11 yıl itibarıyla eğitim emekçilerinin maaşları ile diğer kamu emekçilerinin maaşlarını karşılaştırdığımızda karşımıza şöyle bir tablo çıkıyor:

- 2002'de bir öğretmen en düşük devlet memurunun maaşından iki kat fazla maaş alırken, 2013'te bu oran göreve yeni başlayan bir öğretmen için yüzde 16'ya, 20 yıllık bir öğretmen için ise yüzde 20'ye gerilemiştir.
- 2002'de öğretmenler; polislerden sadece yüzde 4 daha az maaş alırken, 2012'de göreve yeni başlayan bir öğretmen 8'inci derecenin birinci kademesindeki bir polis memurundan yüzde 27 oranında daha az maaş alıyor.
- 2002'de öğretmen maaşı uzman doktor maaşından yüzde 43 daha az iken, bugün bu fark iki kattan fazla arttı. Uzman doktorların ek ödemeleri ile öğretmenlerin ek dersleri hesaba katıldığında aradaki fark daha da açılıyor.
- 2002'de öğretmenler; kamuda çalışan avukatlardan yüzde 34 daha az maaş alırken, bugün bu fark en az iki katına çıkmış durumda.

Farklı işleri yapmakla birlikte, kuşkusuz tüm kamu görevlilerinin yaptıkları iş önemli ve değerlidir. Burada eğitim emekçileri ile diğer meslek gruplarının kıyaslamadaki tek amacımız, eğitim emekçilerinin ücretlerinde son 11 yıl içinde yaşanan reel erimeyi açıklamaktır.

AVRUPA'DAKİ MESLEKTAŞLARIMIZA GÖRE DAHA ÇOK ÇALIŞIYORUZ

Milli Eğitim Bakanı ve Başbakan'ın aksi yöndeki bütün iddialarına karşın, OECD ülkeleri içinde öğretmenleri en çok çalışan ülkelerin başında Türkiye geliyor. Öğretmenlerin yıllık çalışma saati ortalaması OECD ülkeleri içinde 1671 saat iken Türkiye'de öğretmenler için 1816 saat. Türkiye'de öğretmenler, OECD ortalamasına göre 145 saat daha fazla çalışmalarına rağmen, Avrupa'daki meslektaşlarına göre son derece düşük maaş alıyorlar.

**Bazı OECD Ülkelerinde Öğretmenlerin
Yıllık Çalışma Saatleri**

Ülkeler	Yıllık Çalışma Saatleri
İskoçya	1365
İspanya	1425
Portekiz	1456
Çek Cumhuriyeti	1696
Hollanda	1659
Danimarka	1680
İsveç	1767
Avusturya	1776
Almanya	1793
Türkiye	1816
OECD ortalaması	1671

Kaynak: OECD Bir Bakışta Eğitim 2013 Raporu, sayfa: 401.

Eğitim emekçilerinin gerek çalışma gerekse yaşama koşulları açısından her geçen yıl, bir önceki yılı mumla aradığı bir ortamda, Başbakan'ın ve Milli Eğitim Bakanı'nın hatta sokaktaki vatandaşın "çok maaş alıyorlar" gibi tamamen yanlış bilgiye dayalı söylem ve imalarda bulunmaları son derece manidar. Öğretmenlerin aldıkları maaşlar, rakamsal olarak fazlaymış gibi görünse de yaptıkları işin niteliği açısından, insanca yaşam seviyesinin yanına bile yaklaşmıyor. Eğitim-öğretim sürecinin emektarları hizmetli ve memurların durumu ise çok daha vahim durumdadır.

OECD ülkeleri içinde öğretmenlerin yıllık toplam çalışma sürelerinin düzenli olarak arttığı tek ülkenin Türkiye olması dikkat çekici. Üstelik OECD'nin, son olarak bu yıl açıkladığı veriler, 2011 yılına ait ve geçtiğimiz yıl başlayan eğitimde 4+4+4 dayatması sonrasında öğretmenlerin artan yoğun iş yükünü yansıtmıyor.

Eğitimde 4+4+4 modeline geçilmesi ile birlikte okulöncesi çağıdaki 60-71 ay arasındaki çocukların ilkökula alınması, sınıfların aşırı kalabalık olması, seçmeli ders sayısında ve ders saatlerindeki artış gibi çok sayıda sorun nedeniyle öğretmenlerin yıllık çalışma saatlerinin OECD verilerinden çok daha fazla olduğu görülecektir.

EĞİTİMDE ESNEK, KURALSIZ VE ANGARYA ÇALIŞMA YAYGINLAŞIYOR

11 yıllık AKP iktidarı boyunca çalışma ve yaşam koşulları açısından giderek kötüleşen, kurlsız ve güvencesiz hale gelen bir istihdam yapısıyla karşı karşıya kaldık. AKP döneminde hızla büyüyen ve bugün emekçilerin neredeyse tamamını tehdit eden esnek çalışma ve güvencesizlik sorunu, okullarda, üniversitelerde ve diğer eğitim kurumlarında kurlsızlık üzerinden aşırı sömürünün en zorba yöntemlerinin uygulanmasını beraberinde getirdi.

Son yıllarda eğitim sisteminde yaygın olarak görülen esnek ve güvencesiz istihdam uygulaması, eğitim sisteminin bütününe kuşatan bir yapıya büründü. Üstelik esnek ve güvencesiz çalışma sadece öğretmenler açısından değil; araştırma görevlileri, yardımcı hizmetliler, teknik personel, memurlar ve diğer eğitim emekçileri üzerinden de yaygın bir içerikte uygulanıyor.

Eğitim sistemi içinde iş güvencesiz olarak, her türlü mali, sosyal ve özlük haklarından yoksun olarak çalıştırılan ücretli, vekil öğretmenler, dershane öğretmenleri, tıpkı "parça başı" ya da "götürü usulü" iş yapan işçiler gibi, "ek ders karşılığı" çalıştırılırken, eğitim sisteminin yeni kuşak "ücretli köleleri" olarak istihdam ediliyorlar. Bakanlık, 200 bini aşkın ataması yapılmamış öğretmen bulunmasını "fırsata çevirerek" ücretli öğretmenlik uygulamasını bütün illerde, özellikle yoksul, emekçi ailelerin yaşadığı şehir ve semtlerde yaygınlaştırıyor.

Ders ücreti karşılığında güvencesiz olarak çalışmak zorunda bırakılan eğitim emekçileri (ücretli öğretmenler, 4-C statüsündeki yardımcı hizmetliler ve diğerleri) ile kadrolu istihdam edilen eğitim emekçilerinin her ikisinin de üstlendikleri kamu görevi aynı. Görevleri ilgili sorumluluklarını da 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nda belirtilen doğrultuda yerine getirmekle yükümlüler. MEB, üstlendikleri görev ve sorumluluklar aynı olduğu halde, eğitim emekçilerini farklı biçimlerde istihdam ederek açıkça suç işlemeyi sürdürüyor.

